

Publicerad 2015-07-13 01:56 av Hugo Ferla

Tiden

Jag är ledsen i natt

En populärsång drar det ur mig

Sträckan visade sig:

Min oförmåga att var styrka för min mor

Där alla hennes tynande år

Min stolthet mot min far

Ett hem som hade blivit öde kvar

Min syster hur jag lämnat hennes sida

När hon burit det tyngsta

Min vän som jag bara träffar för

Schack och öl numera

Och hon jag drabbat, som jag lämnar i ångest och tystnad,

Runt varje hörn

För att

Tiden, du har gått runt mig

Men Jag har inte erkänt din kostnad

Jag har åkt tunnelbana

Och tyst följt sandurets pulsar, fram och tillbaka

Tills, sommaren ikväll

Det var vid Mors station, hur allt var detsamma

Trots att inget fanns kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hugo Ferla med Poeter.se id #17528 innehar upphovsrätten